

9. Câu chuyện ẩn dụ về người làm công trong vườn nho

Ma-thi-ơ 20: 1-16

Những câu chuyện ẩn dụ của Chúa Giêsu

Câu hỏi khởi động: Ai là ông chủ, nhà tuyển dụng hay người giảng dạy tốt nhất của anh em? Theo anh em, điều gì khiến anh ấy hoặc cô ấy trở nên tốt nhất?

¹ Và, nước thiên đàng, giống như người chủ nhà kia, tảng sáng đi ra, để mướn người làm công cho vườn nho mình. ² Khi người chủ đã định giá với người làm công, mỗi ngày một đơ-ni-ê, thì sai họ vào vườn nho mình. ³ Ước chừng giờ thứ ba, người chủ lại ra, thấy những kẻ khác rảnh việc đứng trong chợ, ⁴ thì nói cùng họ rằng: Các người hãy đi vào vườn nho ta, và ta sẽ trả tiền công phải cho. ⁵ Họ liền đi. Ước chừng giờ thứ sáu và giờ thứ chín, người chủ lại ra, cũng làm như vậy. ⁶ Ước chừng giờ thứ mười một, chủ ra, lại thấy những kẻ khác đứng trong chợ, thì hỏi rằng: Sao các người đứng đây cả ngày không làm gì hết? ⁷ Họ trả lời rằng: Vì không ai mướn chúng tôi. Người chủ nói với họ rằng: Các người cũng hãy đi vào vườn nho ta. ⁸ Đến tối, chủ vườn nho nói với người giữ việc rằng: Hãy gọi những người làm công mà trả tiền công cho họ, khởi từ người rốt cho đến người đầu. ⁹ Những người làm công mướn từ giờ thứ mười một đến, lãnh mỗi người được một đơ-ni-ê. ¹⁰ Rồi tới phiên những người đầu đến, tưởng lãnh được nhiều hơn; song họ cũng lãnh mỗi người một đơ-ni-ê. ¹¹ Khi lãnh rồi, lăm bầm cùng chủ nhà, ¹² mà rằng: Những người rốt ấy chỉ làm một giờ, mà chủ đãi cũng như chúng tôi, là kẻ đã chịu mệt nhọc cả ngày và gian nắng. ¹³ Song chủ trả lời cho một người trong bọn rằng: Bạn ơi, ta không xử tệ với người đâu; người há chẳng đã định với ta một đơ-ni-ê sao? ¹⁴ Hãy lấy của người mà đi đi; ta muốn trả cho kẻ rốt này bằng như đã trả cho người vậy. ¹⁵ Ta há không có phép dùng của cải ta theo ý muốn ta sao? Hay là người thấy ta ở từ tẻ mà lấy mắt ganh sao? ¹⁶ Đó, những kẻ rốt sẽ nên đầu và kẻ đầu sẽ nên rốt là như vậy. (Ma-thi-ơ 20:1-16).

Niềm đam mê của chủ đất đối với vụ mùa thu hoạch của mình

Xuyên suốt Kinh thánh, Chúa đề cập đến dân sự của Ngài như một Vườn nho. Ngài âu yếm chăm sóc nó, cắt tỉa nó và quan sát nó:

Và, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích (Ê-sai 5:7).

Chủ đất này có niềm đam mê gặt hái mùa màng, vì có một yếu tố thời gian để thu hoạch nho. Ở đất nước Y-sơ-ra-ên, hầu hết nho được thu hoạch trước lễ Sukkot (Lễ lều tạm), rơi vào lịch của chúng ta giữa tháng 9 và tháng 10. Đó là khoảng thời gian mà mùa mưa bắt đầu. Mưa nhiều đến sớm trước khi hái nho có thể làm loãng hương vị của nho. Nó cũng có thể gây nứt vỏ nho, làm phát sinh các vi sinh vật có thể làm thối quả nho. Trong ẩn dụ của chúng ta, chủ đất thấy nho đã chín và cần thu hoạch. Lưu ý rằng chủ đất không giao việc tìm công nhân trong mùa gặt của mình cho tôi tớ. Chủ đất quan tâm đến mức ông đã dậy từ tờ mờ sáng và xuống chợ khi công nhân bắt đầu đến. Ngài quan tâm đến mùa màng của Ngài.

Ngày được tính thành mười hai giờ theo vị trí của mặt trời; rõ ràng, có những giờ ngắn hơn trong mùa đông khi mặt trời không mọc quá cao. Rạng đông lúc 6 giờ sáng, với mặt trời lặn lúc 6 giờ

tối. Giờ thứ ba là 9 giờ sáng; giờ thứ sáu là giữa trưa, và giờ thứ chín là 3 giờ chiều. Giờ thứ mười một là 5 giờ chiều. Lúc đó, mặt trời đã gần xuống, và còn lại rất ít ánh sáng trong ngày.

Vào ngày đó, nếu một người không có đất để làm ruộng, họ phải phụ thuộc vào việc làm thuê hàng ngày. Những người làm nông sẽ xuất hiện ở chợ thành phố, nơi họ hy vọng rằng sẽ có chủ đến và thuê họ trong ngày. Những người lao động như những người thợ gặt là tầng lớp lao động thấp nhất bởi vì nếu họ không làm việc ngày nào thì gia đình của họ sẽ không ăn ngày đó. Đức Chúa Trời đã quy định với Môi-se rằng một người lao động trong ngày sẽ được trả công vào cuối ngày:

Chớ ức hiếp kẻ lân cận mình, chớ cướp giựt của họ. Tiền công của kẻ làm mướn người, chớ nên để lại trong nhà mình cho đến ngày mai (Lê-vi ký 19:13).

Vào thời Chúa Giê-su, tiền lương của một người lính La mã là một đồng *đơ-ni-ê* cho một ngày, vì vậy đối với một người lao động bình thường, lương của một người lính La mã là một mức lương cao. Họ ngay lập tức tranh thủ để làm việc với số tiền như vậy. Tuy nhiên, một đồng tiền như vậy là một số tiền ít ỏi, đến mức nó chỉ cung cấp đủ lương thực cho một gia đình trong một ngày. Đó là mức cho những người hái nho và thu hoạch ở bậc thấp nhất của thang tài chính vào ngày đó.

Tại sao những người lao động vẫn chờ được thuê vào ngày hôm sau? Tại sao chủ đất trả nhiều tiền cho công việc ít hơn? Điều này nói gì về con người? Điều đó nói gì về Đức Chúa Trời?

Những người được thuê sau không bỏ lỡ các cơ hội việc làm vì họ lười biếng, họ ở đó vì không có ai thuê họ vào giờ tan ca. Những người đàn ông này vẫn chờ đợi ở chợ trao đổi lao động vì họ tuyệt vọng và cần được chăm sóc cho gia đình. Chủ đất cảm thương cho nhu cầu của họ và nhìn thấy sự tuyệt vọng của những người vẫn đang chờ được thuê vào cuối ngày. Tất cả những người được thuê lúc 9 giờ sáng và sau đó không được cho biết họ sẽ được trả gì: **“thì nói cùng họ rằng: Các người hãy đi vào vườn nho ta, và ta sẽ trả tiền công phải cho” (Ma-thi-ơ 20: 4)**. Có lẽ chủ đất không nói về tiền lương vì nếu những người được chọn sớm trong ngày phát hiện ra rằng chủ đất sẽ trả cho những người đến sau cùng mức lương, họ có thể đã làm việc một cách chậm hơn do suy nghĩ ghen tị.

Ân dụ này cho chúng ta biết điều gì đó về Chủ đất, một bức tranh của Đức Chúa Trời. Điều đó nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời tìm kiếm chúng ta ở nơi nô lệ của tội lỗi. Chúa Giê-su phán rằng: **“Bời Con người đã đến tìm và cứu kẻ bị mất” (Lu-ca 19:10)**. Đức Chúa Trời của chúng ta rất quan tâm đến mùa màng của Ngài và mong muốn tất cả những người được cứu sẽ đi làm việc trong vườn nho của Ngài. Người lao động rất được cần:

Ngài phán cùng môn đồ rằng: “Mùa gặt thì trủng, song con gặt thì ít. Vậy, hãy xin Chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa của mình” (Lu-ca 10:2).

Ngài quan tâm đến mùa màng của Ngài bởi vì Ngài quan tâm đến con người. Ngài không muốn bất cứ ai bị hư mất, nhưng tất cả đều phải ăn năn (2 Phi-e-rơ 3: 9). Chúng ta phải lao động bằng mọi cách có thể để thu hoạch. Cuộc sống vĩnh cửu đang bị đe dọa. Trái tim của Đức Chúa Trời hướng về con dân của Ngài, và bản chất của Ngài là một tình yêu và ân điển: **8 “CHÚA nhân từ và từ bi, chậm giận và giàu tình yêu thương. 9 CHÚA tốt cho mọi người; Ngài thương xót tất cả những gì Ngài đã làm” (Thi-thiên 145: 8-9)**.

Lưu ý rằng mặc dù những người lao động được gọi đi làm vào nhiều thời điểm khác nhau trong ngày, nhưng tất cả họ đều được gọi. Lời kêu gọi này nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta đến Vương quốc của Ngài theo lời mời của Ngài. Không ai tự mình đến vương quốc, và chúng ta không đi theo điều kiện của mình. Một khi chúng ta nghe lời kêu gọi của Ngài, tất cả chúng ta đều được giao nhiệm vụ làm việc trong mùa gặt của Ngài, một hành động ân điển từ đầu đến cuối. Tiền lương được đề cập trong phân đoạn này không thể được xem giống như tiền lương như trong cuộc sống bình thường bởi vì chúng ta không bao giờ có thể kiếm được những gì mà được nhận một cách miễn phí.

Bối cảnh của Ân dụ

Trừ khi chúng ta nhìn vào bối cảnh của ân dụ, chúng ta sẽ không hiểu hoặc giải thích nó một cách chính xác. Như chúng ta đã nói trước đây, việc phân chia chương và số câu đã được đưa vào sau này và không phải là một phần của văn bản gốc. Ân dụ về những người làm công trong vườn nho trong chương hai mươi nói về cuộc thảo luận của Chúa Giêsu với Phi-e-rơ trong chương mười chín. Sứ đồ Phi-e-rơ đã bị sốc trước câu trả lời mà Chúa Giêsu dành cho người thanh niên giàu có sau khi anh ta hỏi Chúa anh ta còn thiếu gì. Phi-e-rơ bắt đầu băn khoăn về phần thưởng và đâu sẽ là phần thưởng công bằng cho sự hy sinh của mình cho những thứ trần thế.

²¹ Đức Chúa Giêsu phán rằng: Nếu người muốn được trọn vẹn, hãy đi bán hết gia tài mà bố thí cho kẻ nghèo nàn, thì người sẽ có của quý ở trên trời; rồi hãy đến mà theo ta. ²² Nhưng khi người trẻ nghe xong lời này, thì đi, bộ buồn bực; vì chàng có của cải nhiều lắm. ²³ Đức Chúa Giêsu bèn phán cùng môn đồ rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, người giàu vào nước thiên đàng là khó lắm. ²⁴ Ta lại nói cùng các người, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn một người giàu vào nước Đức Chúa Trời. ²⁵ Môn đồ nghe lời ấy, thì lấy làm lạ lắm mà nói rằng: Vậy thì ai được rồi? ²⁶ Đức Chúa Giêsu ngó môn đồ mà phán rằng: Điều đó loài người không thể làm được, song Đức Chúa Trời làm mọi việc đều được. ²⁷ Phi-e-rơ bèn thưa rằng: **Này chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được chi?** ²⁸ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Quả thật, ta nói cùng các người, đến kỳ muôn vật đổi mới, là khi Con người sẽ ngự trên ngai vinh hiển của Ngài, thì các người là kẻ đã theo ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai, mà xét đoán mười hai chi phái Y-sơ-ra-ên. ²⁹ Hễ ai vì danh ta mà bỏ anh em, chị em, cha mẹ, con cái, đất ruộng, nhà cửa, thì người ấy sẽ lãnh bội phần hơn, và được hưởng sự sống đời đời. ³⁰ **Song có nhiều kẻ ở đầu sẽ nên rốt, và nhiều kẻ ở rốt sẽ nên đầu.** (Ma-thi-ơ 19:21-30. Nhấn mạnh tôi).

Hãy lưu ý những suy nghĩ của Phi-e-rơ trong câu 27. Đằng sau những lời nói của ông ta, có suy nghĩ và thái độ phục vụ bản thân “Vậy thì tôi sẽ được chi?”.

Làm thế nào Chúa trấn an Phi-e-rơ trong Ma-thi-ơ 19: 28-29? Tại lại nguy hiểm cho chúng ta khi so sánh mình với người khác?

Chúa tuyên bố rằng sẽ có những phần thưởng đáng kể cho những ai theo Ngài trong đời này, nhưng Ngài tiếp tục phán rằng có nhiều kẻ ở đầu sẽ nên rốt, và nhiều kẻ ở rốt sẽ nên đầu (Ma-thi-ơ 19:30). Câu chuyện ân dụ mà chúng ta đang nghiên cứu cũng đưa ra nhận định tương tự (Ma-thi-ơ 20:16) để cho chúng ta biết rằng Chúa Giêsu đang sửa chữa thái độ tự phục vụ mà Ngài thấy nơi các môn đồ.

Giải thích Ẩn dụ

Chủ đất đại diện cho Chúa. Những người làm công là tôi tớ của Chúa, (tức là những người đã tham gia vào giao ước của Đấng Christ). Vườn nho tượng trưng cho vương quốc của Đức Chúa Trời, phạm vi cai trị và trị vì của Đức Chúa Trời. Các công nhân đại diện cho những người trong vương quốc được kêu gọi để giúp gặt hái mùa màng. Ngày làm việc có thể đại diện cho cuộc đời của một tín đồ, với cuối ngày là ngày kết thúc cuộc đời của chúng ta. Khoản thanh toán đơ-ni-ê theo hợp đồng là phần thưởng mà mọi người trong vương quốc của Đức Chúa Trời sẽ nhận được, tức là phần thưởng mà Đức Chúa Trời đã hứa — món quà của sự sống vĩnh cửu. Nếu chúng ta xem xét sự bao la của ân điển và lòng thương xót của Đức Chúa Trời đối với chúng ta, thì mỗi quan tâm trong tâm trí của người lao động về sự công bằng của tiền lương dường như thật nực cười. Bản chất con người là mong muốn sự công bằng, nhưng tạ ơn Chúa vì Ngài ban cho chúng ta lòng thương xót thay vì “sự công bằng”. Nếu sự công bằng và công lý là điều chúng ta muốn nơi Ngài, thì ai trong chúng ta có thể đứng trước Ngài? Ngay cả công việc chúng ta làm trong vương quốc cũng là công việc mà Đức Chúa Trời đã chuẩn bị trước để chúng ta làm.

Vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Giêsu Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sắm sẵn trước cho chúng ta làm theo. (Ê-phê-sô 2:10).

Người lao động bắt đầu lúc 6 giờ sáng đã không biết ơn và mù quáng trước những nhu cầu của người khác bởi tư lợi và thiếu lòng trắc ẩn. Chúng ta phải cẩn thận về thái độ của mình khi phục vụ Vua của các Vua. Một số người trong chúng ta đã bước vào cuộc sống mới trong Đấng Christ vào buổi bình minh của ngày, tức là khi còn trẻ. Những người làm như vậy không để lại cho mình nhiều đau đớn, hối hận, và những hành động sai trái xảy ra trong số những người bị đưa đến vào thời gian giữa của cuộc đời họ. Về phần tôi, tôi đến với Đấng Christ vào năm hai mươi ba tuổi sau khi sống như đứa con hoang đàng, trải qua cơn hạn hán trong tâm hồn và trải nghiệm chân heo (Lu-ca 15: 11-32). Tôi chưa bao giờ là một nông dân nuôi lợn, nhưng việc dấn thân vào tội lỗi đã khiến tôi rơi vào một số tình huống rất lộn xộn. Phải mất rất nhiều ân sủng từ Đức Chúa Trời và nhiều năm để thoát khỏi một thái độ của trái tim sai trái, tự phục vụ đã xâm nhập vào tâm hồn, tâm trí, ý chí và cảm xúc của tôi. Tôi ghen tị với những người trong các bạn được nuôi dưỡng trong một gia đình Cơ đốc với cha mẹ yêu thương, những người đã sửa chữa bạn và chỉ cho bạn con đường của Đấng Christ. Có nhiều việc nhỏ cỏ dại phải được thực hiện bởi những người đi vào cuộc sống vào ngày cuối cùng của cuộc đời họ. **“Thật tốt cho người mang ách lúc trẻ thơ” (Ca thượng 3:27).**

Một số người trong anh em bước vào vương quốc của Đức Chúa Trời khi còn nhỏ không thể nhớ được ngày mình đến với Đấng Christ, và có thể có người ghen tị với những người trong chúng ta, những người đã bị kết án tội lỗi và đã trở về với Chúa ở độ tuổi muộn hơn trong cuộc sống. Có lẽ, anh em tự hỏi liệu anh em đã bao giờ vượt qua vương quốc này chưa vì anh em không thể nhớ ngày giờ. Tôi có một người bạn sống ở Hà Lan trong một thời gian. Anh ta lên một chuyến tàu ở Amsterdam với ý định về nhà ở ngoại ô. Thật không may cho anh ta, anh ta đã ngủ quên và tỉnh dậy ở Pa-ri. Anh ta đã vượt qua biên giới của Bỉ và Pháp trước khi thức dậy nhiều dặm cách từ nhà. Anh ta không biết về việc vượt biên, nhưng anh ta biết rằng mình đang ở một đất nước khác. Điều đó cũng giống như nhiều anh em không thể nhớ mình đã vượt qua ranh giới giữa sự sống và cái chết. Anh em ý thức bên trong trái tim mình rằng Chúa Giêsu là của anh em, và anh em là của Ngài vì anh em có bằng chứng trong tinh thần rằng anh em là con của Đức Chúa Trời. Đừng lo

lãng nếu anh em không thể nhớ chính xác thời gian mà anh em đã chuyển từ cái chết sang sự sống. **“Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời.” (Rô-ma 8:16).** Nếu anh em không chắc chắn, thì anh em có thể yên tâm bằng cách thành tâm ăn năn tội lỗi và quay về với Chúa Giêsu và cầu xin Ngài đến trong cuộc sống của anh em và tha thứ cho tội lỗi của mình.

Tuy nhiên, hãy cảnh giác với những người đã bước vào sự sống trong Đấng Christ lúc 6 giờ sáng, thời gian của cuộc sống, mà anh em nghĩ rằng anh em nên có nhiều phước lành của Chúa trên mình. Tôi tin rằng đây là lời cảnh báo mà Chúa Giêsu đã ban cho Phi-e-rơ rằng sẽ có những người khác vào vương quốc của Đức Chúa Trời vào một thời gian sau trong đời, những người sẽ vượt qua Phi-e-rơ về nỗ lực, món quà và sự xúc dầu, những người chẳng hạn như sứ đồ Phao-lô, người mà dường như làm lu mờ Phi-e-rơ trong kết quả. Đọc qua Sách Công vụ và anh em sẽ học hỏi được ít nhiều về Phi-e-rơ sau sự hoán cải của Phao-lô trong Công vụ 9.

Hầu hết mọi người đến với Đấng Christ trong những năm tuổi trẻ hoặc thiếu niên. Có thể, đây sẽ là 9 giờ sáng giờ trong ngày trong ần dụ. Nếu anh em đang ở độ tuổi thiếu niên hoặc đầu đôi mươi và nếu anh em chưa dâng cuộc đời mình cho Đấng Christ, tại sao không? Anh em giữ lại được những gì? Có phải những ràng buộc của tội lỗi đã kìm hãm anh em, khiến anh em dao động về điểm đến cuối cùng của mình? Tôi khuyến khích anh em đừng để lãng phí thời gian nữa. Hãy xem xét tuyên bố của Đấng Christ đối với cuộc sống của anh em. Hãy nhìn vào sự chết của Ngài trên thập tự giá vì có anh em, và nhận được món quà là sự sống đời đời mà Ngài đã hứa. Ngài hứa với tất cả các con dân của Ngài cùng sự sống đời đời này! Hãy xác định để có được điều đó bây giờ, để anh em có thể có mọi thứ để mong đợi vào cuối ngày làm việc.

Anh em được gọi là ở giai đoạn nào của cuộc đời mình? Chia sẻ những khó khăn mà anh em gặp phải với những giá trị và thói quen không tin tưởng vào tôn giáo trong cuộc sống đầu đời của mình.

Không bao giờ là quá muộn!

Nhiều người đọc những từ này thấy mình đang ở giai đoạn giữa của cuộc đời, (tức là thời gian thứ hai trong ngày) từ ba mươi đến bốn mươi tuổi. Đối với anh em ở độ tuổi đó, anh em có thể cảm thấy đã bắt đầu muộn, nhưng chỉ cần anh em đang ở thời điểm hiện tại thì không phải là quá muộn. Nhiều người ở giai đoạn này của cuộc đời đến với Đấng Christ vì một số khó khăn của cuộc sống đã đánh thức họ nhu cầu về một Đấng Cứu Rỗi. Anh em không thể đổ lỗi cho Đức Chúa Trời về những thử thách đã đến với anh em, nhưng nếu tâm hồn anh em có những lúc khó khăn, thì hãy để những khó khăn dẫn anh em đến với Đấng Christ. Anh em đã từng nghe đến thuật ngữ “tuổi trung niên?” Trong xã hội của chúng ta, con người tiêu tốn rất nhiều công sức và tiền bạc để níu kéo tuổi thanh xuân của mình. Mọi người không muốn già đi! Thế hệ Baby Boomer (là những cá nhân sinh từ năm 1946 đến 1964, trong thời kỳ bùng nổ trẻ sơ sinh của thế giới sau Thế chiến II) nổi tiếng vì đã cố gắng hết sức để níu kéo tuổi thanh xuân của mình. Tại sao thế này? Xã hội của chúng ta có xu hướng nghĩ rằng phần tốt nhất trong cuộc sống của chúng ta là trong những năm đầu đời của chúng ta! Tất cả những thông điệp chúng ta thấy trên các phương tiện truyền thông cũng cố suy nghĩ này. George Bernard Shaw từng nói: *“Tuổi trẻ là một điều tuyệt vời. Thật tiếc khi lãng phí nó cho những người trẻ tuổi.”*

Anh em đã bao giờ nghĩ, "Tôi ước mình có thể quay ngược thời gian với những kiến thức mà tôi đã có được?" Trái ngược với suy nghĩ của thế giới là thực tế rằng, trong vương quốc của Đức Chúa

Trời, tuổi tác không phải là một yếu tố. Chúng ta vô cùng quan trọng đối với Chúa ở mọi lứa tuổi và mọi giai đoạn trong cuộc đời. Đối với Đức Chúa Trời, giai đoạn cuộc đời của chúng ta không liên quan khi Ngài có một công việc để chúng ta làm! Có thể, nó có liên quan gì đó đến sự kiện là Ngài ngự trong cõi vĩnh hằng? Góc nhìn của Ngài khác! Sau cùng, hãy nghĩ đến những gì Đức Chúa Trời đã làm trong cuộc đời của Môi-se và Áp-ra-ham trong những năm sau này của họ. Đừng để bị lừa dối khi nghĩ rằng anh em có thể nghỉ hưu trong vương quốc của Đức Chúa Trời! Ngài sẽ luôn có một công việc để anh em làm. Nếu anh em đã đến với Đấng Christ sau này trong cuộc đời của mình, thì đừng hối tiếc. Hãy cầu xin Đức Chúa Trời cho một tầm nhìn mới mẻ về những gì Ngài muốn hoàn thành trong anh em và qua anh em mặc dù anh em có thể cảm thấy đã muộn trong ngày. Ngay cả lúc 3 giờ chiều, vẫn chưa quá muộn để đi vào vườn nho và làm những gì anh em có thể để mang lại vụ thu hoạch. Phần của anh em là một phần không ai khác có thể chơi.

Walt Whitman đã nói điều đó rất hay trong bài thơ của mình từ cuốn sách Leaves of Grass:

*“Hỡi tôi! Hỡi cuộc sống! ... của những câu hỏi lặp đi lặp lại này;
 Trong những chuyến tàu bất tận của những kẻ vô tín - những thành phố lấp đầy những người
 khờ dại;
 Của bản thân mãi mãi tự trách mình, (vì ai khờ hơn tôi, và ai vô tín hơn?)
 Đôi mắt khao khát ánh sáng một cách vô ích — của những thứ có ý nghĩa — của cuộc đấu tranh
 mãi mãi đối mới;
 Tất cả những kết quả kém cỏi — của những đám đông tồi tàn và bản thủ mà tôi thấy xung quanh
 mình;
 Trong những năm trống rỗng và vô ích còn lại — với phần tôi còn lại đan xen vào nhau;
 Câu hỏi, hỡi tôi! Thật buồn, cứ lặp đi lặp lại — Hỡi cuộc đời, có gì tốt đẹp giữa những điều này?”*

Câu trả lời.

*Rằng bạn ở đây - cuộc sống tồn tại và nhận ra;
 Rằng vở kịch mạnh mẽ tiếp tục, và bạn sẽ đóng góp một câu thơ. ”
 - Walt Whitman, Lá cỏ*

“Rằng vở kịch mạnh mẽ tiếp tục, và bạn sẽ đóng góp một câu thơ.” Bài thơ này đọc giống như một câu trong sách Truyền đạo. Giống như Solomon, Walt Whitman đang khảo sát sự phù phiếm của cuộc sống và đặt câu hỏi về ý nghĩa của nó. Ông ta thể hiện những gì mà nhiều người cảm thấy, đặc biệt là sau này trong cuộc sống khi mọi người đã có thời gian suy ngẫm và quan sát rất nhiều. Tuy nhiên, bài thơ kết thúc bằng một lời khẳng định tích cực rằng cuộc sống vẫn tiếp diễn và mỗi người đều có một phần đóng góp. Đức Chúa Trời có một cách cụ thể mà Ngài muốn sử dụng anh em để tôn vinh Ngài, ngay cả trong phần sau của cuộc đời anh em; ở bất kỳ và mọi giai đoạn, anh em có thể “đóng góp một câu thơ”.

Chủ đất này, bức tranh về Chúa của chúng ta, đã không từ bỏ anh em, giai đoạn cuộc đời của anh em không quan trọng đối với Chúa. Ngài vẫn đang tìm kiếm anh em lúc 5 giờ chiều. chỉ còn một giờ ánh sáng ban ngày. Không ai đi tìm người làm thuê vào thời điểm đó trong ngày, nhưng Đức Chúa Trời của chúng ta đã không từ bỏ anh em! Ngài đến đó và tìm thấy anh em và rất ân cần mời anh em vào vườn nho của Ngài. Chúng ta chao đảo trước ân điển ban cho người lao động này giống như những người đã làm việc cả ngày. Môi-se đã hoàn toàn từ bỏ cuộc sống ở tuổi tám mươi

khi Chúa gọi ông từ bụi cây đang cháy. Ông hết lý do này đến lý do khác tại sao Đức Chúa Trời không nên sử dụng ông ở tuổi tám mươi. Chúa đã sử dụng ông một cách đáng kể trong những năm cuối. Có những người đã biết một người thân hoặc bạn bè đã đến vương quốc của Đức Chúa Trời trên giường bệnh của họ. Trong khi vẫn còn thời gian, vẫn còn cơ hội. Kẻ trộm trên thập tự giá mang lại niềm an ủi lớn lao cho những người đau yếu và phải đối mặt với cái chết và quay mặt về phía Cha Thiên Thượng để ăn năn trên giường bệnh của họ. Họ cũng sẽ tìm thấy cái giá của món quà sự sống vĩnh cửu. Sự sống vĩnh cửu giống nhau được ban cho tất cả những ai tin nhận Đấng Christ là Chúa và Đấng Cứu Rỗi của họ.

Có một “lớp” khác cho câu chuyện này, (tức là, một cách khác mà chúng ta có thể giải thích câu chuyện ẩn dụ này). Ngày này cũng có thể được coi là khoảng thời gian trong hơn hai ngàn năm qua của thời đại Giáo hội khi nhiều người lao động qua lịch sử đã làm việc trên các cánh đồng. Tôi đang nghĩ đến những tên tuổi lớn trong lịch sử của các sứ đồ, cũng là Ê-tiên, Phi-líp, Ba-na-ba và những người bắt đầu lao động vào lúc 6 giờ sáng, thời gian của Hội thánh đầu tiên. Chúng ta có thể kể tên những người lao động sau này như Martin Luther, John Calvin, John Wycliffe, John Wesley, William Booth, William Wilberforce, William Carey, David Livingstone, Charles Finney, George Whitefield, Hudson Taylor, và danh sách tiếp tục ngày nay của chúng ta. Chúng ta có thể đang ở trong những giờ hoàng hôn trong ngày. Tôi tin rằng cái bóng đang dài ra và Đức Chúa Trời đang tìm kiếm nhiều nhân công hơn để hoàn thành vụ mùa bội thu đang ở phía trước.

Đừng nghĩ một phút rằng người ta không thể làm được nhiều việc vào giai đoạn cuối của ngày. Nếu một người, chẳng hạn như Phao-lô, sứ đồ đang sống trong thời đại chúng ta, thì ông ta sẽ sử dụng cách thức như thế nào để rao giảng Lời Chúa và xây dựng Thân thể của Đấng Christ? Số liệu thống kê của Joshua Project (joshuaproject.net) cho biết dân số toàn thế giới (tháng 3 năm 2014) là 7,06 tỷ người. Trong số đó, 2,94 tỷ vẫn chưa được tiếp cận. Hầu hết trong số đó là ở Ấn Độ, Đông Nam Á và Trung Đông. Ai trong chúng ta ở những năm cuối cùng có thể bị cám dỗ để đánh giá một cách khắc nghiệt các phương pháp tiếp cận người dùng công nghệ mới bởi vì nó không giống như những năm trước của chúng ta. Tôi cũng tin rằng trong thời đại của chúng ta, có một sự mặc khải quan trọng hơn về Đức Thánh Linh mà Hội thánh của Chúa Giêsu Christ hiện đang bước đi.

Chúa Giêsu có ý gì khi tuyên bố của Ngài rằng song có nhiều kẻ ở đầu sẽ nên rớt, và nhiều kẻ ở rớt sẽ nên đầu? Ân điển của Đức Chúa Trời tương phản như thế nào với các giá trị mà chúng ta thấy trong xã hội ngày nay?

Đức Thánh Linh đang dạy cho Hội thánh ngày nay về quyền năng dành cho mọi người lao động làm việc trong vườn nho. Vào một thời điểm trong lịch sử của nhà thờ, chỉ có một mục sư được đào tạo chuyên môn mới có thể hái nho. Những người trong chúng ta đến vương quốc này nhiều năm trước được dạy rằng chúng ta cần được đào tạo để đọc Sách hướng dẫn người hái nho, vì không thể hiểu được nếu không có sự giảng dạy chuyên biệt. Chúng ta phải ngồi quanh vườn nho và xem những người hái nho chuyên nghiệp đang làm việc và xem nó được thực hiện như thế nào. Chúng ta bắt đầu thấy, đặc biệt là khi chúng ta biết Chúa Thánh Thần đã và đang làm gì trên những cánh đồng nho ở Châu Á, rằng Ngài có thể sử dụng những người lao động phổ thông — và tôi tự xếp mình vào loại đó. Tất cả chúng ta đều có thể hái nho; chúng ta không cần phải đến Trường hướng dẫn hái nho. Nếu anh em có thể đi học một trong những trường đó, tất cả đều tốt và tốt, nhưng một số tôi tớ mạnh mẽ nhất của Đức Chúa Trời đã không đi học trường học của những

người hái nho. Trong những ngày cuối cùng này, Đức Chúa Trời sẽ sử dụng mọi người sẵn lòng và vâng lời để làm việc trong các cánh đồng của Ngài (Ê-sai 1:19). Hãy xem xét nơi Chúa Giêsu chọn mười hai môn đồ ban đầu. Ngài không đến Yeshiva's (Chung viện tiếng Do Thái) của Y-sơ-ra-ên. Ngài đã chọn những người bình thường như anh em và tôi. Cá nhân mà thế gian coi là sự lựa chọn cuối cùng! Sẽ có nhiều người được coi là cuối cùng theo tiêu chuẩn của thế gian này, nhưng ai sẽ là người đầu tiên khi họ đến vương quốc thiên đường. Sẽ đến một lúc vào cuối thời đại khi chúng ta đứng trước mặt Chúa, và một ngày đó sẽ là gì! Đối với tất cả chúng ta, những người đã tham gia vào mối quan hệ giao ước huyết thống với Đức Chúa Trời trên trời bằng huyết của Con Ngài, đó sẽ là ngày vinh quang nhất trong cõi đời đời.

³¹ Khi Con người ngự trong sự vinh hiển mình mà đến với các thiên sứ thánh, thì Ngài sẽ ngồi trên ngai vinh hiển của Ngài. ³² Muôn dân nhóm lại trước mặt Ngài (ma-thi-ơ 25:31-32a).

Khi ngày đó đến, sẽ có nhiều điều bất ngờ. Sẽ có những người không được biết đến và ẩn trong thế gian này, (tức là những người đã làm việc cho Đấng Christ trong sự mù mờ) được trao cho một vị trí danh dự và phần thưởng cao trong vương quốc. Phần thưởng vĩnh cửu được ban tặng không thể so sánh với công việc chúng ta làm cho Chúa trong cõi trần gian này. **“Này, ta đến mau chóng, và đem phần thưởng theo với ta, để trả cho mỗi người tùy theo công việc họ làm”**(Khải Huyền 22:12). Những người mà chúng ta có thể nghĩ sẽ đứng đầu bàn trong Bữa Tiệc Ly của Chiên Con vì chức vụ quan trọng hơn cuộc đời của họ có thể kém nổi bật hơn chúng ta mong đợi! Cũng có thể nhiều thanh niên nam nữ đang đọc những dòng chữ này ngày nay, những người sẽ tiếp tục làm những công việc vĩ đại trong 5 giờ chiều này. giờ trong ngày, có lẽ thậm chí còn quan trọng hơn bất kỳ giờ nào mà chúng ta từng thấy. Chúng ta biết rằng khi bóng tối trên thế gian này càng tối đi, thì đồng thời, ánh sáng vinh quang của Tin Mừng cũng sẽ tỏa sáng hơn. Rốt cuộc, chẳng phải Chúa Giêsu đã để dành loại rượu ngon nhất cuối cùng trong bữa tiệc cưới ở Ca-na sao? Tôi tin rằng những thứ được sử dụng trong những ngày cuối cùng này sẽ làm nên những kỳ tích lớn cho Đức Chúa Trời (Đa-ni-ên 11:32). Đối với những người đang làm việc trong vụ thu hoạch vào cuối ngày, câu nói này chắc chắn sẽ áp dụng: nhiều kẻ ở rớt sẽ nên đầu! Tất nhiên, niềm vui của chúng ta sẽ được đứng trước mặt Ngài khi Ngài xuất hiện trong vinh quang của Ngài.

Hãy để tôi trở lại câu hỏi mà Phi-e-rơ hỏi Chúa Giêsu, “Này chúng tôi đã bỏ mọi sự mà theo thầy; vậy thì chúng tôi sẽ được chi?” Những gì Phi-e-rơ đã nói là, “Chúng tôi sẽ nhận được gì từ điều này?” Có thể Phi-e-rơ đã bị cám dỗ khi so sánh cuộc đời mình với người khác và nghĩ về phần thưởng, nhưng Chúa Giêsu muốn ông ta phục vụ trong vương quốc chỉ vì niềm vui được ở trong vương quốc của Đức Chúa Trời chứ không phải vì giải thưởng nhiều người trong này. Thế gian, những người đã giành được những giải thưởng lớn và sự tung hô sẽ thấy mình ở vị trí thấp hơn trong Vương quốc của Đức Chúa Trời nếu ý định của anh ta là ích kỷ. Như Ngài phán với họ ẩn dụ này. Một điều nghịch lý trong đời sống Cơ đốc nhân là ai nhắm đến phần thưởng thì mất phần thưởng và người nào quên phần thưởng vì niềm vui phục vụ lại tìm thấy phần thưởng đó.

Ai gìn giữ sự sống mình, thì sẽ mất; còn ai vì có ta mất sự sống mình, thì sẽ tìm lại được.
(Ma-thi-ơ 10:39).

Tôi muốn chúng ta tập trung một chút vào lòng nhân từ và lòng trắc ẩn của chủ đất khi ông ấy chọn những người công nhân này vào cuối ngày để làm việc trong vụ thu hoạch của Ngài. Khi

được hỏi tại sao họ lại đứng xung quanh, câu trả lời của họ là, "Không ai thuê chúng tôi." Có thể họ đã không đến chợ đủ sớm. Cũng có thể do hạn chế về thể chất nên họ không được thuê sớm hơn. Có lẽ một số người đã lớn tuổi và không có vẻ khỏe khoắn như một số người lao động khác, nên họ đã bị cho qua với suy nghĩ rằng họ có thể không hữu ích trong vụ mùa. Chủ đất, đại diện cho Đức Chúa Trời là Cha, đã không xem xét những giới hạn về thể chất hay năng lượng của họ. Ngài đã không bỏ qua họ chỉ vì họ làm việc không hiệu quả. Ân sủng của Ngài là đủ. Ngài sẽ trao quyền cho các thánh đồ của Ngài trong công việc mà Ngài giao cho họ làm, bất kể tuổi tác, trình độ học vấn, năng lực hay kỹ năng của họ. Niềm đam mê của Ngài là mang lại mùa màng. Ngài sẽ ban sức mạnh cho họ tùy theo sự sẵn lòng làm việc trong vườn nho của Ngài và sự vâng lời của họ. Họ sẽ sát cánh cùng những người làm việc "cả ngày" trong vườn nho. Niềm vui được tham gia vào vụ mùa là điều thường thấy ở họ. Không bao giờ là quá muộn để bắt đầu theo Chúa. Không bao giờ là quá muộn để tìm ra mục đích của anh em trong vương quốc và vị trí của anh em trong vụ mùa.

Cầu nguyện: Lạy Cha, con cầu nguyện cho tất cả những người mà kẻ thù đã rỉ tai rằng họ quá già hoặc không hữu ích. Nhiều người cảm thấy rằng Cha đã đi ngang qua họ. Xin Cha giúp mỗi người để nhìn thấy những lời nói dối của kẻ thù. Đối với mỗi lần đọc những dòng chữ này, con cầu nguyện rằng anh ấy hoặc cô ấy không còn thời gian để trôi qua nữa và hôm nay là ngày họ nghe thấy tiếng gọi của tình yêu thiêng liêng đến và làm việc trong vườn nho của Chủ đất. Chúng con rất biết ơn khi được ở trong vương quốc của Cha và trở thành một phần trong kế hoạch thiêng liêng của Cha. Amen.

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com